Sprawozdanie 2.

Laboratoria 5., 6. i 7.

Mirosław Kołodziej

26.11.2021

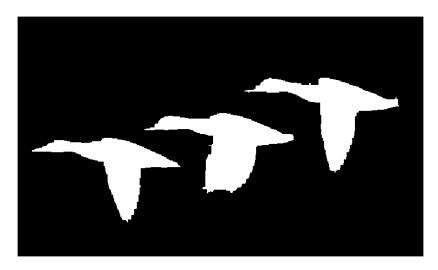
1. Laboratoria 5.

Celem naszych zajęć laboratoryjnych było zapoznanie się z operacjami morfologicznymi przeprowadzanymi na obrazach. Używaliśmy poniższego obrazka:

Rysunek 1. Oryginalna wersja obrazka wykorzystywanego w trakcie zajęć

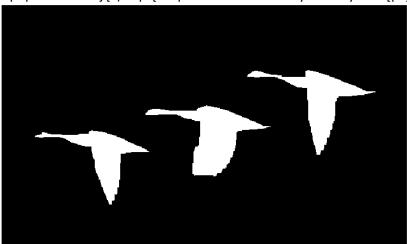
Początkowo naszym zadaniem było oddzielenie kaczek znajdujących się na obrazku od tła (nieba). Po przejściu na skalę szarości wykonaliśmy na naszym obrazie dwie operacje – binaryzację oraz zamknięcie. Otrzymaliśmy następujący efekt:

Rysunek 2. Obrazek po binaryzacji i operacji zamknięcia

Następnie poznaliśmy polecenie bwmorph oraz jego opcje. Omówiliśmy je w następującej kolejności:

• bwmorph(im, 'erode', 5) – polecenie, które wykonuje na obrazie erozję (poznaną na jednych z poprzednich zajęć) w pięciu powtórzeniach. Otrzymaliśmy następujący efekt:

Rysunek 3. Obrazek po pięciokrotnym wykonaniu erozji

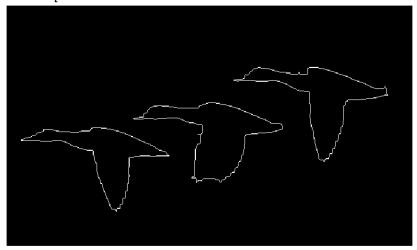
- bwmorph(im, 'open') polecenie, które wykonuje na obrazku operację otwarcia,
- bwmorph(im, 'fill') polecenie oczyszczające obrazek z pojedynczych czarnych pikseli,

Rysunki 3., 4. Fragment obrazka przed wykonaniem operacji zamknięcia oraz ten sam obrazek po wykonaniu operacji fill

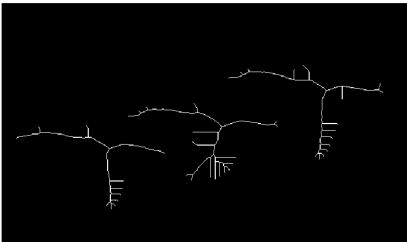
• bwmorph(im, 'clean') - polecenie odwrotne do fill,

• bwmorph(im, 'remove') – polecenie usuwające środek obiektu, zostawia tylko jego krawędzie zewnętrzne:

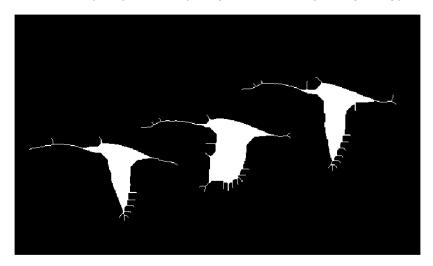

Rysunek 5. Obrazek po wykonaniu operacji remove

• bwmorph(im, 'skel', inf) – polecenie wykonujące szkieletyzację, czyli wyznaczenie punktów równoodległych od co najmniej dwóch krawędzi,

Rysunek 6. Obrazek po wykonaniu operacji skel z maksymalną liczbą powtórzeń

Rysunek 7. Obrazek po wykonaniu dziesięciu powtórzeń operacji skel

• bwmorph(skel, 'endpoints') – operacja służąca do uzyskania punktów krańcowych krawędzi, wykonywana po szkieletyzacji:

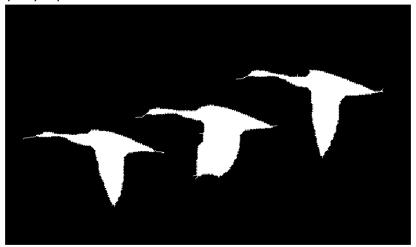
Rysunek 8. Obrazek po wykonaniu operacji endpoints

• bwmorph(skel, 'branchpoints') – operacja służąca do uzyskania punktów będących miejscami powstawania rozgałęzień szkieletu, wykonywana po szkieletyzacji:

Rysunek 9. Obrazek po wykonaniu operacji branchpoints

• bwmorph(im, 'shrink') – operacja zwężająca obiekty. Dla parametru inf zwęża obiekty do pojedynczych punktów

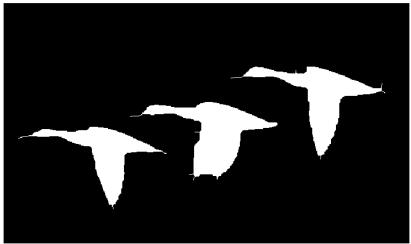

Rysunek 10. Obrazek po wykonaniu trzech powtórzeń operacji shrink

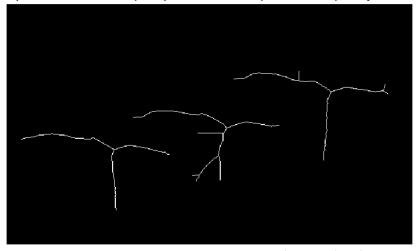

Rysunek 11. Obrazek po wykonaniu maksymalnej ilości powtórzeń operacji shrink

 bwmorph(im, 'thin') – operacja redukująca obiekty do linii. Daje podobny efekt do operacji skel

Rysunek 12. Obrazek po wykonaniu trzech powtórzeń operacji thin

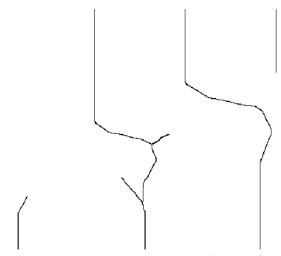

Rysunek 13. Obrazek po wykonaniu maksymalnej ilości powtórzeń operacji thin

bwmorph(im, 'thicken', inf) – operacja przeciwna do thin, podobna do dylatacji.
Wynikiem jej działania są pogrubione obiekty z zachowaniem podziału między poszczególnymi obiektami

Rysunek 14. Obrazek po wykonaniu dziesięciu powtórzeń operacji thicken

Rysunek 15. Obrazek po wykonaniu maksymalnej ilości powtórzeń operacji thicken

Po omówieniu opcji polecenia bwmorph poznaliśmy polecenie bwlabel, które pozwala na nadanie etykiety poszczególnym obiektom. Polecenie to umożliwia nam dokonanie segmentacji.

Rysunek 16. Efekt działania polecenia bwLabeL Następnie wyodrębniliśmy jedną kaczkę i wyświetliliśmy ją na ekranie:

Rysunek 17. Wyodrębniony segment z etykietą nr 3 za pomocą bwlabel

Łącząc poprzednią operację z wynikiem operacji thicken możemy wyświetlić kaczkę wraz z jej otoczeniem.

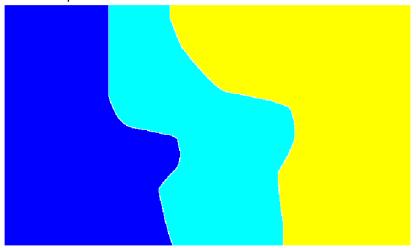
Rysunek 18. Wyodrębniony segment z etykietą nr 2 wraz z otoczeniem

Kolejną wykonaną przez nas operacją była transformata odległościowa. Posłużyło nam do niej polecenie bwdist, które zwraca odległość każdego piksela od najbliższego obiektu.

Rysunek 19. Wynik polecenia bwdist

Ostatnią wykonaną przez nas operacją była segmentacja wododziałowa. Skorzystaliśmy z wcześniej otrzymanego obrazka oraz polecenia watershed.

Rysunek 19. Segmentacja wododziałowa

2. Laboratoria 6.

Na kolejnych zajęciach laboratoryjnych poznaliśmy współczynniki geometryczne obrazu. Tym razem korzystaliśmy z poniższego obrazka:

Rysunek 20. Oryginalna wersja obrazka wykorzystywanego w trakcie zajęć

Początkowo próbowaliśmy przekształcić obrazek w binarny podobnymi metodami jak na poprzednich zajęciach, lecz okazały się nieskuteczne dla tego obrazka. Nie potrafiliśmy za ich pomocą oddzielić ptaków od tła.

Dowiedzieliśmy się, że lepszy rezultat możemy osiągnąć używając poszczególnych warstw RGB. Zignorowaliśmy warstwę niebieską, zaś zaprzeczenie czerwonej oraz zielonej połączyliśmy za pomocą funkcji logicznej lub. Otrzymaliśmy następujący efekt:

Rysunek 21. Binaryzacja przy użyciu kanałów R i B

Następnie poznaliśmy funkcję regionprops, która po przekazaniu do niej obrazu binarnego zwraca jego cechy, takie jak:

- Area ilość pikseli w danym regionie,
- Centroid punkt centralny obiektu,
- BoundingBox określa rozmiar i położenie najmniejszego prostokąta (zgodnego z układem odniesienia) w którym można umieścić obiekt,
- MajorAxisLength, MinorAxisLength długość głównej i mniejszej osi elipsy przybliżającej krawędzie obiektu,
- Eccentricity środek masy obiektu
- Orientation kąt pomiędzy osią X układu a główną osią,
- Circularity miara podobieństwa obiektu do koła. Dla samego koła wartość ta wynosi 1,
- Image macierz obrazu przyciętego do BoundingBox,

Rysunek 22. Image dla jednego z obiektów

- EulerNumber wartość liczby obiektów (nie licząc ilości otworów w tych obiektach),
- Perimiter obwód obiektu.

Później poznaliśmy współczynniki geometryczne, które określały w różny sposób podobieństwo danego obiektu do koła:

- współczynnik Blair-Bliss'a stosunek średniej odległości pikseli od środka obiektu do średniej odległości pikseli od środka koła o tym samym polu,
- współczynnik Danielsson'a stosunek średniej odległości pikseli od krawędzi obiektu do średniej odległości pikseli od krawędzi koła o tym samym polu,

- współczynnik Feret'a stosunek rozpiętości w poziomie i pionie,
- współczynnik Haralick'a stosunek średniej odległości pikseli na krawędzi od środka obiektu do średniej odległości pikseli na krawędzi od środka koła o tym samym polu,
- współczynnik Malinowskiej stosunek obwodu obiektu do pierwiastka z $4\pi S$ pomniejszonego o 1, gdzie S jest powierzchnią badanego obiektu.
- CircularityS –promień koła o tym samym polu co obiekt,
- CircularityL promień kola o tym samym obwodzie co obiekt,
- Shape odwrotność współczynnika Circularity.

Następnie wyznaczyliśmy wszystkie powyższe współczynniki dla każdego z obiektów i zapisaliśmy je w macierzy.

Na sam koniec zajęć, wspomagając się współczynnikami oddzieliliśmy nietypowe obiekty, dla których wartości tych współczynników odbiegały od reszty o wartość $1,8\sigma$.

3. Laboratoria 7.

Na ostatnich zajęciach laboratoryjnych zajmowaliśmy się klasyfikacją obiektów przy pomocy sieci neuronowych. Korzystaliśmy ponownie z obrazka wykorzystywanego na poprzednich zajęciach oraz poniższego zdjęcia:

Rysunek 23. Oryginalna wersja zdjęcia

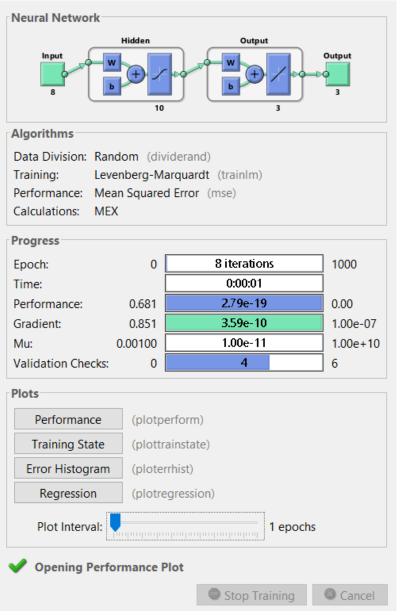
Rozpoczęliśmy ponownie od binaryzacji zdjęcia. Tym razem skorzystaliśmy tylko z kanału niebieskiego. Otrzymaliśmy następujący efekt:

Rysunek 24. Obrazek po binaryzacji

Następnie powtórzyliśmy operację z poprzednich zajęć – wyznaczyliśmy macierz współczynników określających podobieństwo obiektów do koła. Kolejnym krokiem było oddzielenie obiektów, które są przycięte przez to, że leżą na brzegach. Ustaliliśmy, że będą to obiekty o rozmiarze poniżej 700 pikseli.

Na koniec poznaliśmy pojęcie sieci neuronowych i ich działanie. Przetworzyliśmy za ich pomocą trzy zestawy danych – współczynniki uzyskane w trakcie poprzednich zajęć, współczynniki nietypowych obiektów z obecnych zajęć oraz współczynniki pozostałych obiektów.

Rysunek 24. Okno sieci neuronowej